

slovenskih in hrvaških sodrugov, ter v svojem govoru preslavlja zlato Prago in česki narod. Blizo tako govori: Predragi bratje Čehi! Srčne želje nas Slovencev in bratov iz Hrvaške so zdaj spolnjene. Videli smo kiné in diko českega naroda, Vašo matko, zlato Prago. Često-krat smo čuli in čitali o lepoti in krasoti Vašega mesta, pa reči moramo, da resničnost vsega tega je presešla vsa naša pričakovanja. Stari Rimljan je rekel: Prišel, videl, zmagal! Mi Slovenci s Hrvati tudi lahko rečemo: prišli smo, videli smo — ali ne moremo reči zmagali smo. Prisiljeni smo reči: victi sumus; premagani smo. Premagani smo, predragi Čehi! od Vaše bratovske ljubezni, od Vaše velike požrtvovalnosti, od Vaše zares slovanske gostoljubnosti. Mi se Vam klanjamo, mi se Vam udamo popolnoma, nismo kos Vam povrniti Vaše dobrote! Videli smo Vaš kraljevi Hradšin, Vaš Rudolfinum, Vaše prekrasno narodno gledališče, Vaše prelepe cerkve in smo kar osupnjeni in očarani od vsega tega. Vaša Praga je eno najlepših mest v Evropi. Dunaj naj se skrrije pred Vašo zlato Prago, kar zadevlje starih, zgodovinskih spominkov. Dunaj je sicer velikaansko — ali le Vaša zlata slovanska Praga je v resnici kraljevo mesto. Kar je katolikom sv. Rim v verskem — je avstrijskim Slovanom zlata Praga v narodnem oziru. Sv. Rim je središče katoliške edinosti — zlata Praga je središče slovanske ideje, slovanske vzajemnosti vsem avstrijskim Slovanom. Italijan ima navado reči: Videti Neapel in potem umreti. Mi Slovenci in Hrvati pa rečimo: Prago smo videli — in zdaj bomo bolj lahko umrli. Gotovo nam ne bo žal nikdar, da smo prišli v Vašo zlato Prago. Dobro nam je tukaj biti, predragi bratje Čehi — ali ne moremo pri Vas ostati. Dolžnost nas kliče, nas opominja — vrniti se spet v svojo preljubo slovensko domovino. Le še neke ure ostanemo pri Vas — in potem se ločimo. Pa bodite prepričani dragi Čehi — čeravno se bomo od Vas ločili po telesu — po duhu ostanemo združeni z Vami. Le še tega Vas prosimo, dragi Čehi, obiščite tudi Vi nas v Štirskem Mariboru, v stari Celeji in v beli Ljubljani. Do tistega časa pa z Bogom, predragi česki bratje! Na svidenje! Po vsej dvorani se je čulo: Mi pridemo k vam Slovenci, mi pridemo v belo Ljubljano. Govorilo je potem še več gospodov. Potem smo si roke podali ter se ločili. Drugo jutro smo se odpeljali proti Velegradu ter se potem vrnili domu.

H koncu še rečemo: Hvala Bogu, da smo se udeležili tega za Slovence zgodovinsko važnega in pomenljivega potovanja v zlato Prago in slavni Velegrad!

Slovenski romar.

Smešnica 41. Nekdo je oponašal svojemu znancu velika ušesa. „Nočem ravno reči“ — mu ta odgovori — „da niso moja ušesa za člo-

veka prevelika; ali tudi vi mi ne bote tajili, da so vaša za osla premajhna“.

Razne stvari.

(Presvitli cesar) podarili so za Tirolce po povodnji poškodovane 15.000 fl.

(Mariborska posojilnica) imela je meseca septembra dohodkov 22.668 fl. 15 kr., stroškov 19.638 fl. 71 kr., tedaj skupnega prometa 42.306 fl. 86 kr.

(Trgatev.) Prihodnji teden se bo menda že povsod trgatev pričela, po nekaterih krajih so jo pa že končali. Bogata bajé ni, hvali se pa gledé mostove dobrote.

(Tristoletnica krompirja.) Letos je prav 300 let, kar so bili prvi krompir iz Amerike na Angleško prinesli, a vdomačil se je pri nas še le h koncu 18. stoletja. Dne 27. avg. 1785 pa ga je francoski kralj Ljudevit XVI. visoko povzdignil s tem, da si ga je dal v oblicah prinesiti na mizo in kaj bi sedaj ljudje počeli, ko bi ne imeli krompirja?

(Pogor.) V Apačah na Dravskem polju je zadnji petek, 2. t. m., troje kmetov pogorelo. Ali je pogora bila vnemarnost ali pa hudobija kriva, ni znano.

(Nepoboljšanost.) Južna železnica izdala je tudi letos samo nemške razkaze vožnje po svojih progah. S tem nam kaže dovolj, koliko da smemo jenim obljubam verjeti. C. kr. državne železnice pa imajo tudi slovenske razkaze za slovenske pokrajine.

(Inštalacija.) V ponedeljek 5. t. m. so preč. g. Jurij Matijašič, stolni prošt v Mariboru, preč. g. dr. Jos. Šuca, do sedaj mestnega župnika v Slov. Gradcu, na veliko župnijo sv. Martina pri Slov. Gradcu cerkveno umestili.

(Spremembe v Lav. škofiji.) Č. g. Jurij Klančnik stopi v stalni pokoj; prestavljena sta čč. gg. J. Tomanič k sv. Jurju pod Taborjem in Josip Satler k sv. Martinu pod Vurbergom.

(Spremembe pri učiteljstvu.) Gosp. Ernest Tribnik imenovan je nadučiteljem v Spod. Polskavi; učitelja sta postala gg.: J. Cugmus v Prebrorji, Jan. Žolnir pri sv. Petru v Medvedovem selu; podučitelj g. Julij Škoflek je prestavljen v Pišce; g. nadučitelj Jan. Hribernik stopil je v stalni pokoj.

(Posojilnica v Konjicah) dala je v prvem letu svojega obstanka 309 strankam 331 posojila v znesku 54.188 fl. Društvenikov ima 348, kateri zastopajo 460 deležev. Vrnena posojila znesejo 960 gld., hranilne vloge pa od 175 uložnikov 66.389 gld. 84 kr.

(Izžrebanje sreček) velike dobrodelne loterije na korist zavetišču za spridene deklice v Celovcu bilo je od 10. avgüsta preloženo na 10. oktobra t. l.